

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a dr. Csigó Csaba ügyvéd által képviselt **felperesnek**, dr. Szikla Gergely ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **szerződés teljesítése** iránt a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt 12.G.23.125/2010. számon indult és a Fővárosi Bíróság 1.Gf.75.419/2011/5. számú jogerős ítéletével befejezett perben az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - a 2012. május 15-én megtartott nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Bíróság 1.Gf.75.419/2011/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 12.G.23.125/2010/13. számú ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 588.000 (Ötszáznyolcvannyolcezer) Ft együttes első, másodfokú és felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes kereskedelmi ügynöki szerződést kötött a perben nem álló P H Kft-vel. A kft. nem kívánt óvadékot nyújtani, szerződést kötött az alperessel. Az alperes ennek keretében 2008. szeptember 12-én bankgarancia levelet bocsátott ki a felperes felé. Ebben visszavonhatatlan kötelezettséget vállalt 2.400.000 Ft kifizetésére meghatározott feltételek bekövetkezése esetén. A bankgarancia érvényesítésének módja az volt, hogy a garancia levélben írtak szerint a „cégszerűen aláírt igénybejelentést” a számlavezető bankon keresztül kellett a felperesnek benyújtania, „annak igazolásával, hogy az aláírások cégüket jogérvényesen kötik”. A felperes 2009. november 11-én fordult a számlavezető bankjához azzal, hogy a P H Kft. a szerződéses kötelezettségeknek nem tett eleget, ezért igénybejelentéssel él, a garantőr fizetési kötelezettségének tegyen eleget. Kérte a felperes a számlavezető bankját, hogy az igénybejelentését, azok mellékleteivel együtt a számlavezető bank cégszerű aláírásának igazolásával küldje meg az alperesnek. Az igénybejelentést B P a felperes elnök-vezérigazgatója írta alá. Az igénybejelentő levél melléklete volt, az eredeti bankgarancia igazolás, valamint az igénybejelentést aláíró aláírási címpéldányának közjegyző által hitelesített

másolata. A számlavezető bank az igénybejelentést az alábbi igazolással látta el: „Az aláírás a bankunknál bejelentett módon történt”. A számlavezető bank a lehíváshoz mellékelte kísérlő levélben is arról nyilatkozott, hogy az aláírás a banknál bejelentett módon történt.

2009. november 23-án az alperes felhívta a számlavezető bankot, hogy igazolja miszerint a felperes lehívó levelén szereplő aláírás cégszerű. A felhívás a felperes számlavezető bankjánál elkeveredett és csak azt követően került az illetékes bankfiókhoz, amikor a bankgarancia már lejárt.

2009. november 27-én az alperes megtagadta a teljesítést.

A felperes keresetében az alperest 2.400.000 Ft tőkében és kamataiban kérte marasztalni. Álláspontja szerint a bankgarancia levélben foglalt minden követelmény teljesült, így az alperes a fizetést nem tagadhatta meg jogszerűen.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, mivel a felperes számlavezető bankja csak az aláírások „bankszerűségét” igazolta, nem teljesültek maradéktalanul a garancialevél formai kritériumai, ezért az alperesnek el kellett utasítania a felperesi igény teljesítését.

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 12.G.23.125/2010/13. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2.400.000 Ft tőkét, valamint annak 2009. december 1-től járó kamatait, valamint a perköltséget. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 207. § /1/ bekezdésében, illetve a Ptk. 4. § /1/ bekezdésében foglalt alkalmazásával arra a következtetésre jutott, hogy a garancialevélben szereplő a már hivatkozott mondat csak azt írja elő, miszerint az aláírás cégszerűsége igazolva legyen, nem azt, hogy azt a számlavezető banknak kellene igazolnia. Álláspontja szerint az aláírási címpéldány másolata elegendő az aláírás cégszerűségének igazolására, hiszen a cégnyilvántartás aktuális adataihoz az alperes is hozzáférhet és megállapíthatja, hogy cégszerű aláírássra került-e sor. Az alperes által megfogalmazott garancia levél nem egyértelmű rendelkezése, valamint a két bank közötti kommunikációs problémák a felperes terhére nem értékelhetők.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság a Gf.75.419/2011/5. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a tekintetben, hogy nem a felperes számlavezető bankjának kellett volna a felperesnek a lehívással kapcsolatos igényét bejelentenie, hiszen maga a felperes is így értelmezte a garancia levélben írtakat, maga kérte számlavezető bankját az aláírás igazolására. Kifejtette, azon rendelkezés, miszerint „az aláírás a jogosult céget jogérvényesen köti”, nem jelenti azt, hogy a számlavezető

banknak cégszerű aláírást kellene igazolnia; a „jogérvényesen köti” kifejezés nem jogi kategória, azt jelenti a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint, miszerint az aláírás a cég képviselőjétől származik. Ebből következően a felperes számlavezető bankja annak igazolására volt köteles, hogy a bankgarancia lehívására vonatkozó igénybejelentés a jogosult képviselőjétől származik. Ezt az igazolást pedig a számlavezető bank kiadta. Az alperes nem is vitatta az eljárás során, hogy a felperes akkori cégjegyzésre jogosult képviselője írta alá az igénybejelentést. A „jogérvényesen köti” kifejezések nem azonosak a cégszerű aláírás igazolásával. A cégszerű aláírás igazolására egy bank nem is jogosult. A másodfokú bíróság szerint a bankgarancia teljesítésének feltétele volt, hogy a számlavezető bank igazolja, miszerint az igénybejelentésen szereplő aláírás a cég képviselőjétől származik, ez az igazolás pedig megtörtént. Amennyiben pedig az alperes a bankgaranciát lehívó felperesi képviselő cégszerű aláírásához ragaszkodott a Ptk. 277. § /4/ és /5/ bekezdésében írtak szerint köteles lett volna a felperest megkeresni és tőle beszerezni a képviselője aláírása cégszerűségét igazoló okiratokat.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperesi kereset elutasítását kérte.

Kifejtette, helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a bankgarancia levélben írtak szerint a felperes számlavezető bankjának kellett igazolnia, hogy a garancia lehívására vonatkozó igénybejelentés a jogosult képviselőjétől származik. Ugyanakkor nem helytálló az a jogi álláspontja, miszerint a számlavezető bank a szükséges igazolást kiadta. A számlavezető bank ugyanis nem igazolta, hogy az igénybejelentés a felperes képviselőjétől származik. A Ptk. 29. § /3/ bekezdése szerinti képviselő nem azonos a banknál bejelentett aláíró személyekkel. Ez utóbbiak a felperes és a számlavezető bank közötti bankszámla és egyéb banki szerződések tekintetében rendelkeznek képviseleti jogosultsággal, képviseleti jogosultságuk a Ptk. 219. § /1/ bekezdésén alapul. A számlavezető bank tehát csak azt igazolta, hogy az aláíró személy vele szemben a felperes és közte fennálló szerződéses viszonyok keretében ügyleti jogosultsággal rendelkezik, de nem igazolta, hogy az aláírás a jogosult céget jogérvényesen köti, ennek igazolására csak cégszerű aláírás igazolása lett volna alkalmas.

A felperes a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból jogszabálysértőnek találta.

Az alperes a Ptk. 249. §-a szerinti bankgaranciát vállalt, vagyis arra kötelezte magát, hogy meghatározott feltételek bekövetkezése

esetén és meghatározott időn belül 2.400.000 Ft-ot fizet a kedvezményezettnek. A garancialevélben a garantőr jogosult meghatározni, hogy milyen feltételek bekövetkezése esetén teljesít a kedvezményezettnek. Ugyancsak meghatározhatja, hogy az igénybejelentésre milyen alakiságok mellett kerülhet sor jogszerűen. Az adott tényállás mellett az volt e tekintetben a feltétel, hogy a kedvezményezett, vagyis a felperes számlavezető bankján keresztül nyújtsa be az igénybejelentést, egyben a számlavezető bank igazolja, hogy az aláírások a felperest „jogérvényesen” kötik.

Az alperes helyesen mutatott rá, hogy különbséget kell tenni a cégszerű és a banknál bejelentett módon történő aláírási joggyakorlás között. A cégszerű aláírás mindenben megfelel a vonatkozó cégjogi szabályoknak (2006. évi V. törvény 8. §), vagyis annak, hogy az adott személy korlátozás nélkül kifelé harmadik személyek irányában a céget az adott módon írásban képviselheti. Ezzel szemben a banknál bejelentett módon történő aláírási jogosultság ettől eltérhet, az a személy is képviselheti a felperest a számlavezető bankja és a felperes közötti jogviszonyokban, aki kizárólag ebben a relációban rendelkezik aláírási joggal, aki cégjogi értelemben képviseleti, cégjegyzési joggal nem rendelkezik.

Az adott tényállás mellett az alperes által sem vitatottan az igénybejelentést aláíró elnök-vezérigazgató cégjogi értelemben a Ptk. szabályai szerint, mint szervezeti törvényes képviselő cégszerű képviseletre, cégjegyzésre jogosult volt, a felperest kifelé harmadik személyek irányában önállóan jogszerűen képviselhette és a nem vitatott tényállás szerint a felperes számlavezető bankja tekintetében is bankszerű aláírási jogosultsággal rendelkezett, de ennek a körülménynek a perbeli jogvita eldöntése szempontjából nem volt jelentősége.

Az adott tényállás mellett a felperes számlavezető bankja nem a garancia levélben foglaltak szerint járt el, az igénybejelentésen feltüntetett igazolás, illetve a kísérő levélen feltüntetett igazolás kizárólag azt igazolta, hogy az igénybejelentést olyan személy írta alá, aki a felperes és a bank közötti jogügyletek tekintetében a felperes képviseletében jogszerűen eljárhatott. Ennek azonban az alperes szempontjából, illetve a bankgarancia szempontjából nem volt jogi relevanciája. Az alperes annak igazolását várta el a felperes számlavezető bankjától, hogy az igénybejelentésen szereplő aláírás a cég arra jogosult képviselőjétől származik az arra előírt módon. A garancia levélben foglaltak fentiek szerinti értelmezését támasztja alá, hogy a felperes is így értelmezte a fenti feltételt, hiszen többek között igénybejelentéséhez mellékelte az igénybejelentést aláíró személy aláírási címpéldányának közjegyző által hitelesített másolatát,

bankszerű aláírás igazolásának szükségessége esetén ez felesleges lett volna.

A Kúria megítélése szerint nincs jelentősége annak, hogy az alperes maga is meggyőződhetett volna a cégnyilvántartás adatai alapján arról, hogy arra jogosult személy tette meg a nyilatkozatot, vagy sem. Az alperes jogosult volt annak előírására, hogy ezt helyette a felperes számlavezető bankja tegye meg. Ezt a számlavezető bank nem tette meg, így a garancia levélben meghatározott kötelezettség teljesítését az alperes jogosan tagadta meg.

A Kúria álláspontja szerint az alperes együttműködési kötelezettségét nem sértette meg, hiszen a felperes számlavezető bankját felhívta hiánypótlásra, a cégszerű aláírás igazolására. Az alperesnek a felperest a képviseleti jog igazolására nem kellett az adott tényállás mellett felhívnia, hiszen a garancialevél szerint nem a felperesnek, hanem a számlavezető bankjának kellett igazolnia, miszerint az igénybejelentésen szereplő aláírás a felperes képviseletére jogosult személytől származik. A felperes által történő igazolás a garancia levélben írtaknak nem felelt volna meg.

A fent kifejtettekre tekintettel hozta meg a Kúria a Pp. 275. § /4/ bekezdésének alkalmazásával döntését.

Az alperes felülvizsgálati kérelme eredményre vezetett, ezért a bíróság a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán megfelelően irányadó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes első-, másodkú és felülvizsgálati perköltségének megfizetésére. Az 588.000 Ft-ból 288.000 Ft az alperes által lerótt fellebbezési, illetve felülvizsgálati eljárási illeték, 300.000 Ft, az ÁFA-t is tartalmazó, az ügyvédi tevékenységgel arányban álló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § /2/ bekezdés a), /5/ és /6/ bekezdésének alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíj.

Budapest, 2012. május 15.

Dr.Vezekényi Ursula sk.a tanács elnöke,előadó-bíró
Dr.Szabó Péter sk. bíró
Dr.Csóke Andres ak. bíró